

ՅԻՍՈՒՆ ՏԵՐԻ ԵՌԱԶ

ԼՈՒՐԵՐ

ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ ՀԱՅՈՒԹԵՆԷՆ

ՄԱՀ ԳՐԻԳՈՐ ՄԻԱԼԵԱՆԻ

Տխրութեամբ կ'արձանագրենք ծանօթ մասնորական և կրթական գործիչ այս յարգելի ուսուցիչին մահը, որ Ապրիլ ամսոյ 5ին տեղի ունեցած է Գահիրէ, ուր գացած էր իր վերջին հիւանդութենէն վերջ կազդուրումի շրջան մը ընկելու համար իր զուկին և սիրելեաց մօտ:

Հանգուցեալը բնիկ Պարսիզակցի էր: 1884ին, աւարտելէ ետք իր ուսումը, կը նետուի ուսուցչական ասպարէզ: Զինուորադարին կ'անցնի Հալէպ, և 1919ին ուսուցիչ կը կարգուի տեղւոյն Անկյօ-Հայկական վարժարանին, Հ. Բ. Ը. Միալեան հրաւէրով Երուսաղէմ կու գայ նոյն տարին, հոն հաստատուելիք որբանոցին մէջ իրեն պաշտօն արուելու կարգադրութեամբ: Այդ տարի Գահիրէ կ'անցնի, ուր կը ստանձնէ Ազգային Գալուստեան վարժարանի տեսչութիւնը, զոր կը վարէ մինչև 1922: Այդ թուականին կը փոխադրուի Երուսաղէմ, Բարեգործականի զոյգ որբանոցներուն մէջ կրթական վարիչի պաշտօնով: 1924ին ուսուցիչ է Ս. Յակոբեանց ժող. վարժարանին մէջ, ուր մինչև ի վերջ 1935ի կ'աւանդէր բնական և չափական դիտութեանց դասեր, և ոգորացեալ Կ. Գաբրիէանի մահէն վերջ և Օչականի գալէն առաջ՝ նաև արդի Հայերէն և զրականութիւն:

Շարաթ, Ապրիլի 10ին, Ս. Պատարագէն ետք, կատարուեցաւ հոգեհանգիստ Մայր Տաճարին մէջ. գլխաւորութեամբ Ս. Պատրիարք Հօր: Խօսեցաւ իր նախկին գաղթական բնկերն ու հայրենակիցը՝ Տ. Մկրտիչ Արքեպս. Աղաւնսէնի:

Տ. Ասողիկ Վրդ. Շանկայէ մեկնած է Ապրիլ 23ին և Խարպին հասած է 27ին, ճամբան Յինկտան, Տայրէն և Չանչուի քաղաքներու ազգայինք ի տես եկած էին իրեն: Աստուծոյ և Մուքտէնի մէջ կան եղեր շուրջ 150 հայեր: Նոյնքան մը կը գտնուէին եղեր Մանչուրիոյ քաղաքները, Թէնչին և այլուր, ուր պիտի այցելէ յետոյ: Մայիս 2ին, ըստ Հին Տաճարի Զատիկ տօնուեր է Խարպին, պատարագեր է սեպհական հայ մատարան մէջ, որ ունի իր վարչական ժողովը: Ինչպէս Շանկայ և ի ճանապարհին, նոյնպէս Խարպինի մէջ, ուր 200 է Հայոց թիւը, արտագինս ընդունել են զինքը: Այժմ սկսած է արդէն իր գործին, և ժողովին հետ կը պատրաստէ ընդհանուր վիճակացոյց իր շրջանակին: Շանկայի մէջ ճանչցեր է Գահիրէի Պր. Հայկ Ասատուրեանը, որ մարդական յաջողակ Ստատիոն ունի եղեր: Հանդ. Ժամհարեան բարերարի որդի Պր. Սեդրաք, որ դրամատուն հիմնել է Պարսիկի մը հետ: Եւ կարնեցի Չարայեան ընտանիքը, որ հօցի և անուշեղէնի մեծ գործ ունի: Եւ Պր. Մելիք Նուպարեան, որուն հիւրը եղեր է տառն օրեր: — Թէ՛ Շանկայի և թէ Խարպինի մէջ տեղական թերթերը, մասնաւորաբար Ռուսականները, հետաքրքրուած և յօդուածներ գրած են Հայոց և իրենց նորակ Հովիւին մօտին:

(Տ. Ասողիկ Վրդ. Ղազարեան — ապա եպս., վոխճանած 1978ին ի Պաղատտ — 1937ի Մարտ ամսուն, Թորգոմ Պատրիարք Գուշակեանի կողմէ զրկուած էր Մանչուրիա, իրրեւ առաջին Հովիւը Մայրապոյն Արեւելիքի Հայութեան: Մ. Խ.):

(«Սին», 1937, ժ.Ա. Տարի, Մայիս,

(Թիւ 5, էջ 164):

(«Սին», 1937, ժ.Ա. Տարի, Յունիս,

(Թիւ 6, էջ 195):